

POPORUL DEOSEBIT A LUI DUMNEZEU (MICA)

Buna prietene. Mica sa nascut in Moresed. Un satulet in Iuda la 35 de kilometri in estul Ierusalimului. Aceasta informatie e importanta pentru ca ne arata ca venea dintrun loc taranesc in contact direct cu problemele micilor agricultori care erau victimele celor care aveau mari recolte si pamanturi. Moresed era inconjurata de ziduri. Intr-un cerc de 10 km se gaseau intariturile de la Asec, Asoc, Adulan, Maresai y Laquis care erau cetati militare. Deci prezenta militara si a personajelor publice trebuia sa fi fost destul de frecventa in acea regiune, si Mica spunea ca acest lucru nu era bun pentru popor. Pe langa impozite e foarte probabil sa fi luat si lucratori pentru armata. Deci mediul care il inconjura pe Mica era format din impozite, furt armat, lucru fortat...De meseria si statutul social a lui Mica un stim nimic. El a putut fi un taran sarac care lucra pamantul sau un proprietar. Traditia spune ca posterior Mica a fost ucis de Horan fiul lui Hab. O fost aruncat de pe o stanca pentru faptul ca spunea pe fata nelegiuirea stramosilor lui. Profetul a fost ingropat in holda lui, singur, aproape de cimitirul Uriasilor. Hai sa vedem lucruri relationate direct cu cartea lui, sa vorbim despre durerea profetului. Sa citim in Mica capitulul 1 versetele 8 si 9.

“De acea plang, ma bocesc, umblu descul si gol, strig ca sacalul si gem ca strutul. Caci rana ei este fara leac, se intinde pana la Iuda, patrunde pana la poarta poporului meu, pana la Ierusalim.”

Vreau sa-ti spun ca nu era usor sa se profetizeze, mult mai greu era in cazul lui Mica care trebuia sa anunte consecintele teribile carea aveau sa vina din pricina pacatelor lor. Moartea, distrugerea, sau cum spuneau profetii de multe ori pedeapsa divina, judecata, mania divina era doar rezultatul departarii poporului de Dumnezeu vietii. Biblia este categorica cand spune ca viata nu este o perioada de timp, ca inima bate sau plamanii respira poate fi viata din punct de vedere biologic, dar adevarata viata este prin Dumnezeu. Despartiti de el nu mai exista viata. Omul care voit se departeaza de Dumnezeu intra direct in teritoriul mortii. Si departe de Dumnezeu moartea va ajunge mai devreme sau mai tarziu. Va veni prin mainile vrajmasilor, printr-o plaga sau printr-un fenomen natural...dar va veni pana la urma. Profetul numeste acest lucru judecata, pedeapsa divina din partea lui Dumnezeu.

Mica a trait intro perioada de apostazie cumplita nu numai in Samaria ci si in Ierusalim si Dumnezeu ii cere sa anunte, ca moartea care ei au aleas va veni. Dar pentru profet nu e deloc usor. Omului lui Dumnezeu iar place tot timpul sa profetizeze lucruri bune, vesti de mantuire. Sa ne gandim la verset, sa ne imaginam pe profet aproape gol pe strazi peofetizand tristul sfarsit al lucrurilor. El spune ca plange ca un sacal si geme ca si un strut. Sunt gemete de durere pentru ca mesajul este dureros. Nu e usor sa predici despre distrugere dar trebuie predicat si acest lucru, nu exista alta cale. Eu cred ca strigatul cel mai dureros impotriva pacatului a fost al Tatalui cand a vazut pe Fiul Sau rastignit pe cruce crezand ca Tatal la parasit. Dar Universul trebuia sa vada ca pacatul aduce cu el moartea si ca daca este pacat moartea e inevitabila. Deci mesajul profetilor trebuia sa fie si un mesaj despre moarte pentru ca daca nu doresti viata trebuie sa stii ca te asteapta moartea.

A doua parte a acestui studiu ne vorbeste despre pacatelu lui Israel si Iuda. Sa citim in Mica 2 veretel 1-2.

“Vai de cei ce cugeta nelegiuirea si fauresc rele in asternutul lor. Cand se crapa de ziua o infaptuiesc, daca le sta in putere. Daca poftesc ogoare, pun mana pe ele, daca doresc case, le rapesc, asupresc pe om si casa lui, pe om si mostenirea lui.”

Prietene acest lucru este abuz de putere, si cine comite aceste faradelegi este chiar poporul lui Dumnezeu. In aceste pacate sunt inclusi stapinatorii si stapanitii incurajati de consilieri spirituali, pentru ca in momentul cand apare Mica acuzand aceasta forma de a trai apar falsii profeti si profetizeaza cea ce poporul dorea sa auda. Si spun ca Mica a inebunit, cum sa paraseasca Dumnezeu pe poporul sau? Noi suntem poporul lui Dumnezeu, de unde ai scos idea ca rabdarea lui Dumnezeu cu copiii Sai sa sfarsit? Dragule, eu cred ca pacalui lui Israel si Iuda, peste lucrurile oribile si nedrepte care le faceau credeau ca pentruca erau poporul lui Dumnezeu, El va inchide ochi si va trece peste cea ce faceau ei. Ca si cum a fi poporul ales, poporul lui Dumnezeu, primeau autoritate sa traiasca fara sa tina cont de invataturile divine. Cea ce ma inspaimanta pe mine nu este cea ce facea acel popor in timpul lui Mica... Este usor si chiar comod sa vorbim despre pacatele unui popor care nici nu mai exista, dar ce sa spun in vedere cu mine? !..., sunt eu poporul lui Dumnezeu? Pana unde? Si faptul ca sunt poporul lui Dumnezeu imi da dreptul sa gandesc ca Dumnezeu va inchide ochi in fata lucrurilor rele care eu le fac?

Vom trecem la a treia parte a acestui studiu. Cred ca aceasta este cea mai pretioasa parte, In capitolul 3 se vorbeste despre distrugere si condamnare. Se enumereaza pacatele poporului si consecintele acestor pacate. Dar incepand cu capitolul 4 profetia se umple de speranta. Domnul va sta pe munte si popoarele vor veni la el. Din Sion va veni invatatura lui Dumnezeu. De ce? Ceva va avea loc in Sion. Sa vedem ce ne spun Mica in capitolul 5 versetul 2-4.

“Si tu, Betleeme Efrata, cu toate ca esti prea mic intre cetatile de capetenie ale lui Iuda, totusi din tine Imi va iesi Cel ce va stapani peste Israel si a carui obarsie se suie pana la vremuri stravechi, pana in zilele vashniciei. De aceea ii va lasa pana la vremea cand va naste cea care are sa nasca, si ramasita fratilor Sai se va intoarce la copiii lui Israel. El se va infatisa si va carmui cu puterea Domnului si cu maretia Numelui Domnului, Dumnezeului Sau: vor locui linistiti, caci El va fi proslavit pana la marginile pamantului.”

Despre cine vorbeste aceste versete? Cine e acel care intro zi se va naste in Betleem? Aceasta este una dintre cele mai frumoase profetii mesianice, aici se spune locul exact unde se va naste Isus, El va fi cel care il va da inapoi gloria Sionului. Datorita lui popoarele au venit sa caute invatatura in Sion. Dar din pacate aceasta profetie niciodata nu sa implinit cu Israel, pentru ca in momentul cand Isus sa nascut " *a venit la ai Lui dar ai Lui nu lau primit*". Atunci fagaduinta are implinirea in zilele noastre. Sion este biserica de azi. O multime de lume va cauta biserica adevarata si noi doar vom fi in stare sa oferim acest lucru in cazul in care Isus este centrul invataturi noastre.

Va invit sa trecem la a patra parte a studiului nostru unde vom analiza capitolul 6 din Mica, Acest capitol prezinta realitatea omului. Omul singur se departeaza de Dumnezeu si secera consecintele pacatului sau. Primul lucru care gandeste este ca Dumnezeu s-a departat de el si ca-l pedepseste. Omul pare ca nu-si da seama ca secera ceea ce a semanat si se intreaba ceea ce spune Mica in capitolul 6 versetul 6-7

“Cu ce voi intampina pe Domnul si cu ce ma voi pleca inaintea Dumnezeului Celui Preainalt? Il voi intampina oare cu arderi de tot, cu vitei de un an? Dar primeste Domnul oare mii de berbeci sau zeci de mii de rauri de undelemn? Sa dau eu pentru feradelegile mele pe intaiul meu nascut, rodul trupului meu, pentru pacatul sufletului meu? ”

Vezi cum stau lucrurile? Lucrurile le merg rau din cauza faradelegilor lor, si acum poporul vrea sa castige iertarea Domnului cu jerte. Chiar mai rau. Ceremoniile lor sunt asa de amestecate cu ceremoniile pagana in asa fel incat ei gandesc ca Dumnezeu ar putea primi jertfe umane. Acea dorinta pentru a castiga mantuirea este afundata in fundul naturi umane. Trebuie sa fac ceva sa sting supararea lui Dumnezeu. Trebuie sa jertfesc ceva ca sa ma ierte, astfel ei nu se gandeau la situatia inimii lor ci doar la exteriorizarea faptelor lor. Si care este raspunsul lui Dumnezeu la asemenea gandire? Ti sa facut cunoscut ce este bine, ai

auzit ce asteapta Dumnezeu de la tine. Fa dreptate, iubeste mila si umilestete in fata Domnului tau. Aici este ceva ce trebuie sa intelegem. Gandirea ebraica lucreaza diferit de gandirea occidentala. Evreul pune pe primul loc lucrurile putin importante si dupa pe cele cu mai multa importante. Si in acest context cel mai important lucru care il asteapta Dumnezeu de la om este sa se umileasca in fata Lui. Alte versiuni ale Bibliei spune sa mergi in umilinta impreuna cu Dumnezeu. Gandul central este ca Dumnezeu doreste sa traiasca o experienta de iubire cu omul, ca omul sa merarga cu Dumnezeu in atitudine umila si sa depinda de El, iar rezultatul acestei experiente este ca omul va iubi dreptatea si va face cea ce este bun inaintea Domnului. Pe Domnul il intereseaza faptele, sigur ca da! Il intereseaza jertfele, tinerea Sabatului? Sigur ca da!! Da doar daca acest lucru este rezultatul unei vietii consacrate Lui, in caz contrar Dumnezeu pacatosul nu va primi nimic. Acest lucru trebuia sa ramana clar in mintea noastra.

Am ajuns la sfarsitul cartii lui Mica. Aceasta carte incepe cu condamnarea poporului Lui Dumnezeu. Cand spun condamnare ma refer la consecintele care le-a adus indepartarea lui Israel si Iuda de Dumnezeu. Daca este ceva care cu nici un chip nu se poate nega in Biblie este ca pacatul aduce consecinte, consecinte oribile. Nu ne putem imagina nici macar vag consecintele pacatului. Profetii numesc aceste consecinte pedeapsa divina dar in realitate sunt rezultatul rebeliunii. Cea ce vei semana aceea vei si secera. Ce vreau sa scot in evidente in aceasta ultima parte este ca chiar daca cartea incepe sa prezinte teribilele consecinte ale pacatului, termina aducand speranta pacatosului. Sa vedem ce ne spune Mica in capitolul 7 versetele 17-19

“ Vor linge pulberea ca sarpele. Vor iesi tremurand ca taratoarele pamantului, afara din cetatile lor, vor veni pline de frica inaintea Domnului, Dumnezeului nostru, si se vor teme de Tine. Care Dumnezeu este ca Tine, care ierti nelegiuirea si treci cu vederea pacatele ramasitei mostenirii Tale? El nu-SI tine mania pe vecie, ci Ii place indurarea. El va avea iarasi mila de noi, va calca in picioare nelegiuirile noastre si vei arunca in fundul mari toate pacatele lor.”

Aceasta este esenta Evangheliei. Evanghelia nu este vestea ca Dumnezeu te va mantui in pacatele tale, ci vestea buna ca Dumnezeu te va mantui DE pacatele tale. O iubituie, harul nu este sa-ti dea voie sa pacatuiesti, nu este libertate pentru a pacatui. Harul este iertator si transformator in acelasi timp, acelasi Dumnezeu care te iarta te si transforma ca sa nu continui sa suferi in mocirla pacatului. Am avut un profesor care spunea ca o buna predica trebuie sa aiba citare despre foc si despre distrugere, dar trebuie sa se termine aducand speranta in inima. Acest lucru a facut Mica. Acest lucru face Biblia, prezinta respingerea lui Dumnezeu fata de pacat, dar si dragostea Lui fata de pacatos.

Domnul sa te binecuvinteze.